

நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்

ஆராதனை, 2

[சாலொமோன் முதல் மல்கியா வரை]

இஸ்ரவேல் மக்களுடன் தேவன் ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கை, அவர்களுக்கு வேறே தேவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதை எடுத்துரைத்தது; மற்றும் அவர்கள் சொருபங்களை ஏற்படுத்தவோ அல்லது அவற்றை ஆராதிக்கவோ கூடாது என்றும் உரைத்தது (உபாகமம் 4:15-18; 5:7-9). முற்பிதாக்களான ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோர் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு இருப்பதில்லை. அவர்களின் சந்ததியார் எகிப்தில் அடிமைத்தனையில் அகப்பட்டிருக்கையில், விக்கிரக ஆராதனையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்திருக்கலாம். மோசே சீனாய் மலையில் இருக்கையில் அவர்கள் ஆரோனாஸ் செய்யப்பட்ட பொன் கன்றுக்குட்டியைத் தொழுதுகொண்டிருந்தனர் (யாத்திராகமம் 32:4). இதைத் தொடர்ந்து, குறைந்தபட்சம் சில இஸ்ரவேல் மக்களாவது, வனாந்தரத்தில் இருந்த வேளையிலும் (ஆமோஸ் 5:25, 26; 1 சாமுவேல் 8:8), யோசுவா அவர்களின் நடத்துனராக இருந்த வேளையிலும் (யோசுவா 24:20, 23) விக்கிரக ஆராதனையை நடப்பித்து வந்தனர். நியாயாதிபதிகளின் நாட்களில் இஸ்ரவேல் மக்கள் விக்கிரகங்களை அதிகமாக ஆரதிப்பவர்களாயினர் (நியாயாதிபதிகள் 2:11-19; 3:19; 10:6; 17:4, 5). இஸ்ரவேலர்கள் தங்களின் அந்நியத் தெய்வங்களைத் தங்களைவிட்டு அகற்ற வேண்டும் என்று சாமுவேல் கேட்டுக்கொண்டார் (1 சாமுவேல் 7:3). இஸ்ரவேல் மக்கள் கானான் தேசத்திற்குள் வந்த பின்பு விக்கிரக ஆராதனை அவர்களுக்குள் விரைவாகப் பரவியதாகக் காணப்படுகிறது.

சாலொமோனின் ஆட்சியினுடைய முடிவுக்காலத்திற்கு அண்மையில், அவரது மனைவிகள் தேவனுடைய ஆராதனையில் விக்கிரகங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி அவர்மீது செல்வாக்குச் செலுத்தினர் (1 இராஜாக்கள் 11:3-5). யெரொபெயாம், வடக்கு ராஜ்யமாகிய இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆரதிப்பதற்காக இரண்டு பொன் கன்றுக்குட்டிகளை உருவாக்கினர். அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சென்றால், தெற்கு ராஜ்யமான யூதாவுடன் இணைந்துவிடுவார்களோ என்ற பயத்தினால் அவர் இதைச் செய்தார் (1 இராஜாக்கள் 12:26-33), அந்த ராஜ்யம் தாவீதின் சந்ததியாரால் ஆளப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இதைத் தொடர்ந்து விக்கிரக ஆராதனை இஸ்ரவேல் நாட்டில் முக்கியத்துவமான இடத்தைப் பிடித்தது

மற்றும் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு யூதேயாவிலும் பரவலாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. விக்கிரக ஆராதனையைக் கண்டனம் செய்வதற்கும் மக்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி தேவனுக்கு உண்மையாக ஆராதனை செலுத்த அழைப்பதற்கும் தேவன் தீர்க்கதரிசிகளை எழுப்பினார்.

பெரிய தீர்க்கதரிசிகளும் ஆராதனையும்

ஏசாயா, எரேமியா, எசேக்கியேல், மற்றும் தானியேல் ஆகியோர் என்ற தீர்க்கதரிசிகள் மற்ற சிறிய இலக்கியத் தீர்க்கதரிசிகளைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றை எழுதியபடியால் அவர்கள் பெரிய தீர்க்கதரிசிகள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் யூதா நாடு பாபிலோனிய முற்றுகையினால் சூழப்பட்டிருந்த வேளையில் அதற்கு [யூதாவுக்கு] தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தனர்.

ஏசாயா. ஏசாயா மிகவும் முற்காலத்துப் பெரியதீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். பாவம் நிறைந்த வாழ்வு என்பது தேவனை ஆராதிக்க அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிராத எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருந்ததாக அவர் போதித்தார். தேவன் தமக்குச் சரியான ஆராதனை ஏற்றெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை மாத்திரமல்ல, ஆனால் நீதியுள்ள வாழ்வையும் விரும்பினார் என்று ஏசாயா வெளிப்படுத்தினார். பரிசுத்தமற்ற ஆராதனையில் தேவன் பிரியமற்று இருந்தார் என்பது, ஏசாயா இஸ்ரவேலை தேவன் அழித்திருந்த துன்மார்க்கமான நகரங்களுடன் ஒப்பிடுவதில் பயன்படுத்திய கடுமையான மொழிநடையில் காணப்படுகிறது (ஏசாயா 1:10ஐக் காணவும்). அவர்களின் ஆராதனை முயற்சிகளைப் பற்றி ஏசாயா பின்வருமாறு எழுதினார்,

அவைகளைச் சுமந்து இளைத்துப்போனேன்.
நீங்கள் உங்கள் கைகளை விரித்தாலும்,
என் கண்களை உங்களைவிட்டு மறைக்கிறேன்;
நீங்கள் மிகுதியாய் ஜெபம்பண்ணினாலும் கேளேன்;
உங்கள் கைகள் இரத்தத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது
(ஏசாயா 1:14இ, 15).

நீதியுள்ளவர்களின் பலிகளில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார் (ஏசாயா 56:7). அவர் தமது மக்கள் தீமை செய்வதை விட்டொழித்து, நன்மையையும், நீதியையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும், தேவையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்றும் விரும்பினார் (ஏசாயா 1:16, 17). தேவன் பலியையோ, சபை கூடுதலையோ, அல்லது பரிசுத்த நாட்களை ஆசரிப்பதையோ விரும்பவில்லை என்று கூறவில்லை. ஆராதனையில் மக்கள் பயன்படுத்திய வடிவங்களும் முறைமைகளும் சரியானவைகளாகவே இருந்தன. இருப்பினும், ஆராதித்தவர்களின் பொல்லாத வாழ்வின்மீதும் அவர்களின் ஆராதனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடாததாக இருந்தது. சரியாக வாழ்பவர்களிடத்தில் இருந்து சரியான ஆராதனையைத்

தேவன் விரும்புகிறார். பாவம் நிறைந்த வாழ்வு என்பது தேவன் நமது ஆராதனையைப் புறக்கணிக்கக் காரணமாய் இருக்கக்கூடும்.

தேவனுடைய தரிசனம் ஒன்றுக்கு ஏசாயாவின் பதில்செயலானது, நாம் தேவனுடைய தரிசனத்தின் பயங்கரத் தன்மையை உணர்ந்தறிய உதவவும், நாம் அவரை ஆராதிக்கும்போது மிக மேன்மையான மதிப்பை அவருக்குக் காண்பிக்கக் காரணமாக இருக்கவும் கூடும் (ஏசாயா 6:1-7). இந்த எதிர்கொள்ளுதல் ஏசாயாவைத் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தையும் மாபெரும் தன்மையையும், உணர்ந்தறியச் செய்ததுடன் கூடுதலாகத் தேவனுடைய பரிசுத்தத்துடன் ஒப்பிடுகையில் அவரது [ஏசாயாவின்] சொந்த பாவம் நிறைந்ததன்மையையும் உணர்ந்தறியச் செய்தது.

இஸ்ரவேல் மக்களின் எதிரிகளுக்கு வரவிருந்த அழிவை முன்னதாகக் கண்ணோக்கிய நிலையில், தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்துதலை வெளிப்படுத்தினார். மக்கள் அவரது [தேவனுடைய] உதவியைக் கண்டு அவரை மகிமைப்படுத்துவார்கள் (ஏசாயா 25:1-4). தேவனுடைய விடுவித்த லுக்காகக் காத்திருந்தவர்கள் அவரது மீட்பில் களிகூருவார்கள் (ஏசாயா 25:6-9) மற்றும் துதியின் பாடல்கள் அவர்களிடம் இருந்து பொங்கியெழும்பும் (ஏசாயா 26:1-4). இருப்பினும், அவர்கள் தேவனைத் துதித்திருந்த அழகிய தேவாலயம் அழிந்தமைக்காகப் புலம்புவார்கள் (ஏசாயா 64:10).

தேவன் தமக்கு உதடுகளால் தரப்படும் வெறும் துதியை மாத்திரமோ அல்லது மனிதப் பாரம்பரியத்தின்படியான ஆராதனையையோ ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார் என்று ஏசாயா வெளிப்படுத்தினார். அல்லது அவர் தம்மைவிட்டுத் தொலைவில் உள்ள இருதயங்களில் இருந்து வரும் ஆராதனையை மதிக்கவும் மாட்டார் (ஏசாயா 29:13).

ஆராதனை என்பது தேவனுடைய பலத்த செயல்களுக்குப் பதில் செயலாகப் பொங்கியெழுவதாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்க்கதரிசி கூறினார் (ஏசாயா 43:19-21; 61:10, 11; 65:18, 19; 66:10-14). கர்த்தர் தமது மக்களுக்குச் செய்யவிருந்த மாபெரும் செயல்களுக்காக இஸ்ரவேல் மக்கள் கர்த்தரைத் துதிக்கவும் (ஏசாயா 52:7-10) அவருக்குப் பாடல்களைப் பாடவும் (ஏசாயா 42:10-13) வேண்டும் என்று அவர் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். இப்படிப்பட்ட துதியானது கிறிஸ்துவின் வருகையில் மகிழ்ச்சியுடன் தரப்பட வேண்டியதாயிருந்தது (ஏசாயா 61:1-3). லூக்கா 4:18-21ல், இயேசு இந்த வசனப்பகுதியை மேற்கோள் காண்பித்து இதைத் தமக்குரியதாகினார். தேவனுக்குக் கனம் கொடுத்தல் என்பது அமாவாசை முதல் மறு அமாவாசை வரைக்கும், ஓய்வுநாள் முதல் மறு ஓய்வுநாள் வரைக்கும் தொடர்ந்து இருக்கும் காலம் ஒன்று வரும் என்று ஏசாயா முன்னுரைத்தார் (ஏசாயா 66:22, 23).

ஏரேமியா. ஏரேமியா தேவனை ஆராதித்தல் பற்றி அதிகம் கூறியிராத நிலையில், அவர் விக்கிரக ஆராதனைக்கு எதிராக அதிகம் கூறவேண்டியவராயிருந்தார். இஸ்ரவேல் மக்களைப் போலவே யூதா மக்களும் தேவனைக் கைவிட்டுத் தங்கள் விக்கிரகங்களைத் தொழுதுகொண்டதன்மூலம், தேவனுக்கு உக்கிரகோபமுட்டினர் என்று அவர் உரைத்தார் (ஏரேமியா

5:19; 16:11; 18:15; 19:4, 5), இவை அவர்களின் நகரங்கள் போன்றே எண்ணிறந்தவையாக இருந்தன (எரேமியா 2:28; 11:10-13). மிகவும் ஏராளமான தெய்வங்களைக் கொண்டிருந்ததன்மூலம், அவர்கள் தங்களைச் சுற்றிலும் இருந்த புறதெய்வ வணக்கம் செய்யும் மக்களினங்களின் விக்கிரக ஆராதனையைப் பார்த்து அப்படியே தாங்களும் செய்தனர். அவர்கள் தேவனுக்கு மனமடிவு உண்டாக்கும்படி (எரேமியா 7:18) அந்நிய தெய்வங்களுக்குப் பலிகளைச் செலுத்தி, அந்நிய விக்கிரகங்களைத் தொழுதுகொண்டனர் (எரேமியா 8:19; 18:15). இதனால், எரேமியா மதியீனமாய்க் காணப்படக்கூடிய ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்: “எந்த ஜாதியாவது தேவர்களல்லாததங்கள் தேவர்களை மாற்றினது உண்டோ; ... ?” (எரேமியா 2:11அ). அவர்கள் இதைச் செய்திருந்தனர், மற்றும் அவர்கள் தங்கள் சுய அழிவைத் தாங்களே உண்டாக்கிக் கொள்ளும்படிக்குப் பாகாவின்மீது ஆணையிடக் கற்றுக்கொண்டனர் (எரேமியா 7:6; 12:16, 17). தேவன் எல்லாவற்றையும் படைத்துள்ளார் என்பதால், விக்கிரகங்களைச் செய்து அவற்றை ஆராதிக்கும் யாவரும் “அறிவில்லாமல் மிருககுணமுள்ளவர்களானார்கள்” (எரேமியா 10:11-15).

தேவனுடனான உண்மையான உறவு என்பது மனித பலம், ஞானம், அல்லது அறிவைச் சார்ந்தது அல்ல, ஆனால் தேவனை அறிந்து புரிந்து கொள்ளுதலைச் சார்ந்துள்ளது (எரேமியா 9:23, 24). இது உண்மையான ஆராதனை யாவற்றின் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். தேவன் தமது மக்களின் நல் வாய்ப்புக்களை மீளக்கட்டுவிக்கும் எதிர்காலத்தை எரேமியா கண்ணோக்கினார். பின்பு தேவனுடைய நந்தன்மையினிமித்தம் அவர்கள் நன்றி செலுத்துவார்கள் என்று அவர் கூறினார் (எரேமியா 33:11). தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களையும் தேவன் யார் என்பதையும் உணர்ந்தறிதலானது, நாம் அவரை ஆராதிக்கும்படி நம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

எசேக்கியேல். மோசேயைப்போன்று (யாத்திராகமம் 3:4-6) மற்றும் ஏசாயாவைப்போன்று (ஏசாயா 6:1-5), எசேக்கியேல் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருந்ததை உணர்ந்தபோது பயப்படுதலைக் காண்பித்தார் (எசேக்கியேல் 1:28). தேவனுடைய பிரசன்னம் பயங்கரத்திற்கும் பயபக்திக்கும் உரியதாக இருக்க வேண்டும்!

மற்ற தீர்க்கதரிசிகளைப்போலவே, எசேக்கியேலும் விக்கிரகங்களைப் பழித்துரைத்தார். மேலும் அவர் அவற்றினிமித்தமே அழிவு நேரும் என்றும் பேசினார் (எசேக்கியேல் 6:4-7; 7:20-27). யூதா நாடு தங்கள் விக்கிரகங்களைக் கர்த்தருடைய சந்நிதானம் வரையிலும் கூடக் கொண்டுவந்திருந்தது (எசேக்கியேல் 5:11; 23:38, 39). மக்கள் தங்கள் பொய்த்தேவர்களை, யூகம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் அமைத்து, அவற்றிற்குத் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பலிசெலுத்தினர் (எசேக்கியேல் 16:17-25). தேவாலயத்தின் நுழைவாயிலில் பெண்கள், தம்புகு என்ற பெண்தெய்வத்திற்காக அழுவதினால் செய்யும் ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர் (எசேக்கியேல் 8:14). ஆண்கள் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரத்தில் இருந்து சூரியனை நமஸ்கரித்தார்கள் (எசேக்கியேல் 8:16). அவர்களுடைய விக்கிரகங்களை அவர்கள் தங்கள்

இருதயங்களுக்குள் கொண்டு வந்தார்கள் என்று கூறும் அளவுக்கு அவைகள் அவர்களுடைய பாகங்களாய் இருந்தன (எசேக்கியேல் 14:3-7). அவர்களின் விக்கிரக ஆராதனைக்குத் தண்டனையாக, விக்கிரகங்களின் பீடங்களைச் சுற்றிலும் கொலைசெய்யப்பட்ட உடல்கள் கிடப்பதை அவர்கள் காணும்போது, அவர்கள் தேவனை கர்த்தர் என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று எசேக்கியேல் அவர்களை எச்சரித்தார் (எசேக்கியேல் 6:6, 13; 36:38).

அவர்களின் பொல்லாங்கும் விக்கிரகங்களை ஆராதித்தலும், தேவாலயத்தை விட்டுத் தேவனுடைய மகிமை வெளியேறக் காரணமாயிற்று (எசேக்கியேல் 10:18). நமது வாழ்வு இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இராதபோது, தேவனுக்குப் பதிலாக உலகப்பிரகாரமான விக்கிரகங்கள் நமது வாழ்வில் இடம்பெறும்போது, அல்லது தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட இயலாத வழிகளில் நாம் அவரை ஆராதிக்கும்போது, தேவன் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து செல்லலாம். சிம்சோனும் சவுலும் இதற்கு உதாரணங்களாக இருக்கின்றனர்; அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை மீறியதால், தேவன் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றார் (நியாயாதிபதிகள் 16:20; 1 சாமுவேல் 16:14).

தானியேல். நேபுகாத்நேச்சார் அரசனின் கனவைத் தானியேல் விளக்கியுரைத்தபோது அந்த அரசன் பின்வரும் முடிவை மேற்கொண்டார்: “நீ இந்த மறைபொருளை வெளிப்படுத்தினபடியினால், மெய்யாய் உங்கள் தேவனே தேவர்களுக்குத் தேவனும், ராஜாக்களுக்கு ஆண்டவரும், மறை பொருள்களை வெளிப்படுத்துகிறவருமாயிருக்கிறார்” (தானியேல் 2:47).

தானியேலின் நண்பர்கள் - சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்கள் - மரணத்தை எதிர்கொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டபோதும், அவர்கள் நேபுகாத்நேச்சார் அரசனால் நிறுவப்பட்டிருந்த பெரிய சிலையை வணங்கவும் ஆராதிக்கவும் மறுத்துவிட்டனர். இதனால், அவர்கள் அக்கினிச் சூனியிலே போடப்பட்டனர். அவர்கள் அக்கினியில் இருந்து காப்பாற்றப்பட்டதைக் கண்டபோது அரசர் தேவனை ஸ்தோத்திரித்தார். அவர், “இவ்விதமாய் இரட்சிக்கத்தக்க தேவன் வேறொருவரும் இல்லை” (தானியேல் 3:29ஆ) என்று அறிவித்தார்.

இந்த அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களினால், தேவனைப்பற்றி நேபுகாத்நேச்சார் அரசன் பின்வருமாறு தீர்மானித்தான்,

அவருடைய அடையாளங்கள் எவ்வளவு மகத்துவமும்,
அவருடைய அற்புதங்கள் எவ்வளவு வல்லமையுமாயிருக்கிறது;
அவருடைய ராஜ்யம் நித்திய ராஜ்யம்;
அவருடைய ஆளுகை தலைமுறை தலைமுறையாக நிற்கும்
(தானியேல் 4:3).

அரசர் மற்ற வேளைகளில் தேவனுடைய வல்லமையைக் கண்டபின்பு இதைப்போன்ற கூற்றுக்களை எடுத்துரைத்தார் (தானியேல் 4:34ஆ, 35; 6:26ஆ-27). அதுபோன்றே நாமும் கடந்தகாலத்தில் தேவன் செய்துள்ள வற்றை, நிகழ்காலத்தில் அவர் செய்கின்றவற்றை மற்றும் எதிர்காலத்தில்

அவர் செய்யவிருப்பவற்றை உணர்ந்தறியும்போது துதியினால் அவருக்குப் பதில்செயல் செய்ய வேண்டும்.

சிறிய தீர்க்கதரிசிகளும் ஆராதனையும்

சிறிய தீர்க்கதரிசிகளில் பெரும்பான்மையானவர்களின் பாரம் பெரிய தீர்க்கதரிசிகளுடைய பாரம் போன்றதாகவே இருந்தது - அதாவது, மக்கள் தங்கள் பாவங்களிலும் விக்கிரகங்களிலும் இருந்து திரும்பும்படி எச்சரித்தலும், அவர்கள் தேவனை சேவிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுதலும் என்பதாக இருந்தது. அவர்கள் இந்தப்பிரச்சனையை உரைக்கையில், தேவனை ஆராதித்தலை உய்த்துணரச் செய்யும் கூற்றுக்களை உரைத்தனர்.

இஸ்ரவேல் மக்களின் விக்கிரக ஆராதனைக்குத் தேவன் முடிவைக் கொண்டு வருவார் என்றும் அவர்கள் பாகாலை ஆராதித்தமைக்காகத் தேவன் அவர்களைத் தண்டிப்பார் என்றும் ஓசியா எழுதினார் (ஓசியா 2:9-13; 4:12-14; 13:1-3). அந்தச் செய்தியை செப்பனியா திரும்பவும் உரைத்தார் (செப்பனியா 1:4-18).

பலிகளைச் செலுத்துதலும் தசமபாகம் கொடுத்தலும் மக்களைத் தேவனுக்கு ஏற்புடையவர்களாக்கவில்லை என்று ஆமோஸ் எச்சரித்தார் (ஆமோஸ் 4:4-11). அவர்கள் நியாயத்திலும் நீதியிலும் குறைவுபட்டதால் அவர்களின் ஆராதனை தடைப்பட்டது. ஆமோஸ்மூலமாகத் தேவன் பின்வருமாறு அறிவித்தார்:

உங்கள் பண்டிகைகளைப்பகைத்து வெறுக்கிறேன்;
உங்கள் ஆசரிப்பு நாட்களில் எனக்குப்பிரியமில்லை.
உங்கள் தகனபலிகளையும் போஜனபலிகளையும்
எனக்குப் படைத்தாலும் நான் அங்கீகரிக்கமாட்டேன்;
கொழுமையான உங்கள் மிருகங்களின் ஸ்தோத்திரபலிகளையும்
நான் நோக்கிப் பார்க்கமாட்டேன்.
உன் பாட்டுகளின் இரைச்சலை என்னைவிட்டு அகற்று;
உன் வீணைகளின் ஓசையை நான் கேட்கமாட்டேன்.
நியாயம் தண்ணீரைப்போலவும், நீதி வற்றாத நதியைப்போலவும்
புரண்டு வரக்கடவது (ஆமோஸ் 5:21-24).

இதே சத்தியத்தை மீகாவும் எதிரொலித்தார்:

என்னத்தைக்கொண்டு நான் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் வந்து,
உன்னதமான தேவனுக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொள்வேன்?
தகனபலிகளைக் கொண்டும், ஒரு வயது கன்றுக்குட்டிகளைக்
கொண்டும் அவர் சந்நிதியில் வரவேண்டுமோ?
ஆயிரங்களான ஆட்டுக்கடாக்களின்பேரிலும்,
எண்ணெயாய் ஓடுகிற பதினாயிரங்களான ஆறுகளின்பேரிலும்,
கர்த்தர் பிரியமாயிருப்பாரோ?
என் அக்கிரமத்தைப் போக்க என் முதற்பேறானவனையும்,

என் ஆத்துமாவின் பாவத்தைப்போக்க
என் கர்ப்பக்கனியையும் கொடுக்க வேண்டுமோ?
மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு
அறிவித்திருக்கிறார்;
நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து,
உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை
அல்லாமல்
வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்?
(மீகா 6:6-8).

தேவன் தமது மக்களைச் சுத்திகரிப்பார் என்று மல்கியா முன்னு
ரைத்தார்; பின்பு அவர்களின் காணிக்கைகள் அவருக்கு ஏற்புடையவையாக
இருக்கும் (மல்கியா 3:3). அவர் இஸ்ரவேல் மக்கள் தகுதியற்ற காணிக்கை
களைக் கொண்டுவந்ததின்புலம் தேவனுடைய நாமத்தைப் பரிசுத்தக்
குலைச்சலாக்கினபடியால், அவர்களின் ஆராதனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட
இயலாததாயிற்று என்று அவர்கள் அறியச் செய்தார் (மல்கியா 1:12).
மதிப்பற்ற கொடைகளில் தேவன் பிரியமாயிருப்பதில்லை. அவர் நமது
மனவிரும்பமற்ற ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர் மகிழ்வுடனும்
மனவிரும்பத்துடனும் சேவிக்கப்படுதலையே விரும்புகிறார்.

தொகுப்புரை

ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, மற்றும் யாக்கோபு ஆகியோரின் சந்ததியாரால்
விக்கிரக ஆராதனை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்ததைத் தீர்க்கதரிசிகள்
கண்டனம் செய்தனர். தேவன் தமது மக்களின் பாவம் நிறைந்த தன்மை
யானது தாம் அவர்களின் ஆராதனையைப் புறக்கணிக்கக் காரணமாயிற்று
என்று அவர்கள் [தீர்க்கதரிசிகள்] மூலமாக அறிவித்தார். தேவன் பலிகளையும்,
காணிக்கைகளையும் மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் அவரை மதிக்கும் மற்றும்
அவரது கட்டளைகளின்படி வாழ நாடும் இருதயங்களையும் விரும்பினார்.
அதுவே இன்றைய நாட்களிலும் உண்மையாக உள்ளது.

நாம் நமது இலக்கை நீதியுள்ளதாகவும், நமது வாழும் முறைமையை
நல்லதாகவும் ஆக்கி, தேவனுடன் நடக்க ஒவ்வொரு முயற்சியும் செய்ய
வேண்டியதாக உள்ளது. நாம் தேவனை மதித்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால்
மாத்திரமே அவர் நமது ஆராதனையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.